

Modül (öneri) No	284
Öğrenme Alanı (Temel konu)	Din
Modül (Alt konu)	İman İhtiyacı
Amaçlar	- Dinin, bir milletin hayatının esası, nuru ve temel taşı olduğunu; din olmadan milletin ihyasının mümkün olamayacağını kavrar. - İslamiyet'e bağlılık derecesi ile milletlerin gelişimi (terakki) arasındaki doğru orantıyı; dini ihmal etmenin ise gerilemeye (tedenni) sebep olduğunu anlar. - Ölümün ve kabrin inkâr edilemez birer hakikat olduğunu, bu gerçek karşısında en büyük ihtiyacın iman ve "Allah Allah" demek olduğunu fark eder.
Süre	40 dk.
Seviye	Seviye 2
Yöntem ve Teknik-Etkinlik	Drama Canlandırma: İlişkili metinde yer alan Bediüzzaman ve Rus polisi arasındaki diyalogun karakterler üzerinden sahnelenmesidir. Slogan Yazma: Konunun özünü yansıtan (din, iman, huzur vb.), akılda kalıcı kısa cümlelerin üretilmesidir.
Materyal ve Teknoloji	
İşleniş/Öğrenme-öğretme süreci	Giriş: Tahtaya "Din hayatın hayatı hem hayatı hem esası" mısrası yazılır. Öğrencilere, bu sözden yola çıkarak bir toplumun din olmadan huzur bulup bulamayacağı sorulur. Drama Canlandırma Uygulaması: İki gönüllü öğrenci seçilir. Tiflis'teki Şeyh San'an Tepesi'nde geçen tarihi diyalog canlandırılır. Bediüzzaman Rolü: Ümitli, kararlı ve "Her kışın bir baharı vardır" diyen bilge tavrı temsil eder. Rus Polisi Rolü: Şüpheli ve ümitsiz bakış açısını temsil eder. Analiz: Canlandırma sonrası sınıfa; "İslamiyet'in bayrağının kemalat ufuklarında dalgalanacağı" ümidinin bireysel ve toplumsal hayata nasıl bir şevk katacağı sorulur. Slogan Yazma Uygulaması: Öğrencilerden metindeki temel kavramları (İman, Saadet, Baki Hayat)

	kullanarak sloganlar üretmeleri istenir. Yazılan sloganlar sınıf panosuna asılır ve hep birlikte okunur.
Ölçme ve Değerlendirme	• Hikâye Yazma: Öğrencilerden; <i>Din, iman, huzur, adalet ve toplum</i> kavramlarını içeren kısa bir öykü kaleme almaları istenir. Hikâyede, dünyayı "Cennetin bekleme salonu" gibi gören bir karakter ile dünyayı sadece "fani bir hapisane" gören karakterin bakış açıları arasındaki farkın işlenmesi beklenir. • Öz-Yansıtma: Öğrencilere şu soru sorulur: "<i>Eğer top ve tüfek ölümü öldüremiyorsa, kabre girecek bir insan için asıl terakki ve kurtuluş yolu ne olmalıdır?</i>".
İlişkili metinler	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ¹ Acaba bu ehl-i bid'a ve doğrusu ehl-i ilhad, bu dinsizlikte hangi menfaati buluyorlar? Eğer idare ve asayişini düşünüyorlarsa, Allah'ı bilmeyen dinsiz on serserinin idaresi ve şerlerini def' etmesi, bin ehl-i diyanetin idaresinden daha müşküldür. Eğer terakkîyi düşünüyorlarsa, öyle dinsizler idare-i hükûmete muzır oldukları gibi terakkîye dahi mânidirler; terakkî ve ticaretin esası olan emniyet ve asayişini kırıyorlar. Doğrusu onlar meslekçe tahribatçıdırlar. Dünyada en büyük ahmak odur ki böyle dinsiz serserilerden terakkî ve saadet-i hayatiyeyi beklesin. Böyle ahmaklardan mühim bir mevkii işgal eden birisi demiş ki: "Biz Allah Allah diye diye geri kaldık, Avrupa top tüfek diye diye ileri gitti."² جَوَابُ الْأَحْمَقِ السُّكُوتُ kaidesince, böylelere karşı cevap sükûttur. Fakat bazı ahmakların arkasında bedbaht âkıllar bulunduğundan deriz ki: Ey bîçareler! Bu dünya bir misafirhanedir. Her günde otuz bin şahit, cenazeleriyle "el-mevtü hakkun" hükmünü imza ediyorlar ve o davaya şehadet ediyorlar. Ölümü öldürebilir misiniz? Bu şahitleri tekzip edebilir misiniz? Madem edemiyorsunuz, mevt "Allah Allah" dedirtir. Sekeratta "Allah Allah" yerine hangi topunuz, hangi tüfeğiniz zulûmat-ı ebedîyi o sekerattakinin önünde ışıktandırır, ye's-i mutlakını ümid-i mutlaka çevirebilir? Madem ölüm var, kabre girilecek, bu hayat gidiyor, bâkî bir hayat geliyor; bir defa "top tüfek" denilse, bin defa "Allah

¹ Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

² Ahmak olana en güzel cevap susmaktır.

Allah” demek lâzım gelir. Hem Allah yolunda olsa, tüfek de “Allah” der, top da “Allahü ekber” diye bağırır, “Allah” ile iftar eder, imsak eder.

(Mektubat, s. 516, Yeni Asya Neşriyat, Nisan-2023)

DİN İLE HAYAT KABİL-İ TEFRİK OLDUĞUNU ZANNEDENLER FELÂKETE SEBEPTİRLER

Şu Jön Türkün hatası: Bilmedi o, bizdeki din hayatın esası; millet ve İslâmiyet ayrı ayrı zannetti.

Medeniyet müstemir, müstevli vehmeyledi; saadet-i hayatı içinde görüyordu. Şimdi zaman gösterdi:

Medeniyet sistemi ³ HÂŞİYE bozuktı, hem muzırdı. Tecrübe-i kat’iye bize bunu gösterdi.

Din hayatın hayatı, hem nuru, hem esası. İhya-i dinle olur, şu milletin ihyası. İslâm bunu anladı.

Başka dinin aksine, dinimize temessük derecesi nisbeten milletin terakkîsi.

İhmali nisbetinde idi milletin tedennîsi. Tarihî bir hakikat, ondan olmuş tenâsi.

(Sözler, s. 801-802, Yeni Asya Neşriyat, Nisan-2023)

Elhâsıl: Her kim hayat-ı fâniyeyi esas maksat yapsa, zâhiren bir cennet içinde olsa da, manen cehennemdedir. Ve her kim, hayat-ı bâkiyeye ciddî müteveccih ise, saadet-i dâreyne mazhardır. Dünyası ne kadar fena ve sıkıntılı olsa da, dünyasını Cennetin intizar salonu hükmünde gördüğü için hoş görür, tahammül eder, sabır içinde şükreder.

(Sözler, s. 56, Yeni Asya Neşriyat, Nisan-2023)

Bundan sonra İstanbul’da fazla kalmaz, Van’a gitmek üzere İstanbul’dan ayrılır. Batum yoluyla Van’a giderken Tiflis’e uğrar. Tiflis’te Şeyh San’an Tepesine çıkar. Dikkatle etrafı temaşa ederken, yanına bir Rus polisi gelir ve sorar:

“Niye böyle dikkat ediyorsun?”

Bediüzzaman der:

“Medresemin plânını yapıyorum.”

O der:

“Nerelisin?”

Bediüzzaman:

³ HÂŞİYE: Tam bir işaret-i gaybiyedir; sekeratta olan dinsiz, zalim medeniyete bakıyor.

	“Bitlisliyim.” Rus polisi: “Bu Tiflis’ tir?” Bediüzzaman: “Bitlis, Tiflis, birbirinin kardeşidir.” Rus polisi: “Ne demek?” Bediüzzaman: “Asya’da, âlem-i İslâmda üç nur birbiri arkasında inkişafa başlıyor. Sizde birbiri üstünde üç zulmet inkişafa başlayacaktır. Şu perde-i müstebidâne yırtılacak, takallüs edecek. Ben de gelip burada medrese mi yapacağım.” Rus polisi: “Heyhat! Şaşarım senin ümidine.” Bediüzzaman: “Ben de şaşarım senin aklına! Bu kışın devamına ihtimal verebilir misin? Her kışın bir baharı, her gecenin bir neharı vardır.” Rus polisi: “İslâm, parça parça olmuş?” Bediüzzaman: “Tahsile gitmişler. İşte Hindistan, İslâmın müstaid bir veledidir; İngiliz mekteb-i idadîsinde çalışıyor. Mısır, İslâmın zeki bir mahdumudur; İngiliz mekteb-i mülkiyesinden ders alıyor. Kafkas ve Türkistan İslâmın iki bahadır oğullarıdır; Rus mekteb-i harbiyesinde talim ediyorlar. İlâahir... “Yahu, şu asilzade evlât, şehadetnâmelerini aldıktan sonra, her biri bir kıt’a başına geçecek, muhteşem âdil pederleri olan İslâmiyetin bayrağını âfâk-ı kemâlâtta temevvüc ettirmekle, kader-i ezelin nazarında, feleğin inadına, nev-i beşerdeki hikmet-i ezeliyenin sırrını ilân edecektir.” (Tarihçe-i Hayat, s. 89-90, Yeni Asya Neşriyat, Nisan-2025) *** سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ⁴ وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ⁵
--	---

⁴ Seni her türlü noksandan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Sen herşeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın (Bakara Suresi: 32.)

⁵ Duaları şu sözlerle sona erer: “Ezelden ebede kadar her türlü hamd ve övgü, şükür ve minnet, Âlemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur” (Yunus Suresi: 10.)